

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 16 maart 2000

in zaak C-284/98 P, Europees Parlement tegen R. Bieber ⁽¹⁾

(„Hogere voorziening — Ambtenaren — Verlof om redenen van persoonlijke aard — Herplaatsing — Niet-contractuele aansprakelijkheid van Gemeenschap — Vaststelling van voor berekening van geleden schade in aanmerking te nemen periode”)

(2000/C 149/07)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-284/98 P, Europees Parlement (gemachtigden: J. L. Rufas Quintana en E. Waldherr), betreffende hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde kamer) van 26 mei 1998, Bieber/Parlement (T-205/96, JurAmbt. blz. I-A-231 en II-723), en strekkende tot vernietiging van dat arrest, andere partij bij de procedure: R. Bieber, voormalig ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Lausanne (Zwitserland), vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Myson Sàrl, Rue de Cessange 30, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen (rapporteur), kamerpresident, G. Hirsch en V. Skouris, rechters, advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: R. Grass, op 16 maart 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Vernietigt punt 3 van het dictum van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 26 mei 1998, Bieber/Parlement (T-205/96).
- 2) Verstaat dat het bedrag dat aan verzoeker moet worden betaald ter compensatie van zijn verlies aan beroepsinkomsten gelijk is aan het verschil tussen, enerzijds, de nettobezoldiging die hij tussen 1 januari 1995 en 23 februari 1996 zou hebben ontvangen, en anderzijds, het totale bedrag van de nettoberoepsinkomsten die hij door de uitoefening van andere werkzaamheden heeft verworven.
- 3) Wijst de hogere voorziening voor het overige af.
- 4) Verwijst het Europees Parlement in de kosten van deze procedure.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 16 maart 2000

in zaak C-439/98: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Richtlijn 95/30/EG — Bescherming van werknemers tegen risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk”)

(2000/C 149/08)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-439/98, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk A. Aresu, en vervolgens K. Oldfelt Hjertonsson) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door D. Del Gaizo), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen of mee te delen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 95/30/EG van de Commissie van 30 juni 1995 tot aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 90/679/EEG van de Raad betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk (zevende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, richtlijn 89/391/EEG) (PB L 155, blz. 41), de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida (rapporteur), kamerpresident, C. Gulmann en J.-P. Puissochet, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 16 maart 2000 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 95/30/EG van de Commissie van 30 juni 1995 tot aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 90/679/EEG van de Raad betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk (zevende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG), is de Italiaanse Republiek de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 312 van 10.10.1998.

⁽¹⁾ PB C 33 van 6.2.1999.